

رئیس قوه قضاییه:

باید دشمن را خلع سلاح کنیم

رئیس قوه قضاییه گفت: ما در شرایط فعلی با یک سلسله مسائلی در اقتصاد و معیشت مردم مواجه‌ایم؛ در این عرصه تمامی تمرکز مسئولان امر باید معطوف بر تسهیل امورات و زیست مردم باشد.

حجت‌الاسلام والمسلمین محسنی اژه‌ای، طی سخنانی در نشست با جمعی از مقامات قضایی، با اشاره به تروربسم اقتصادی

گزارش

شوک اقتصادی ایران به امارات؛

پایان عصر صبر راهبردی؟

سعيدة اسکندري / گروه تحريه به
news@naslefarda.net

ایران با تازگی در اقدامی قابل تامل، از تعیین خط جدید انسداد تنگه هرمز خبر داده و تاکید کرده که نقض این مسأله به معنای نقض آتش بس است و تبعات جدی را برای ناقضان به همراه خواهد داشت.

بر اساس خط تعریف شده توسط ایران، دایره انسداد تنگه هرمز به بنادر فیجیه و خورفکان امارات هم توسعه یافته است. موضوعی که با بازتاب‌های بین المللی گسترده‌ای رو به رو شده است. اهمیت این مسأله این است که با قرار گرفتن بنادر مذکور در خط انسداد تنگه هرمز از سوی ایران، کشورمان عملاً پروژه محاصره دریایی امارات را کلید زده است. این بدان معناست که زین پس اماراتی‌ها بدون مجوز ایران قادر به صادرات نفت نیستند.

باید توجه داشت‌که در پی تنش‌ها و درگیری‌های اخیر در منطقه و به طور خاص در تنگه هرمز، امارات از طریق خط لوله حیشان به بندر فیجیه قصد داشت تا روند صادرات نفت خود را تداوم بخشد.

البته که اماراتی‌ها سیلیلاردها دلار نیز در سالیان اخیر روی این پروژه سرمایه گذاری کرده بودند. با این حال، در شرایط فعلی کل این سرمایه گذاریشان را روی هواو فاقد اثر می بینند. این اقدام ایران حداقل از سه منظر حرکتی کاملاً راهبردی و حساب شده بوده است. اول اینکه اماراتی‌ها در سال های اخیر در حوزه اقتصادی کارشکنی‌های گسترده‌ای را علیه ایران انجام داده اند و البته که در روزهای گذشته و در بحبوحه جنگ رمضان نیز از هیچ خصومت ورزی به ویژه در حوزه اقتصادی علیه ایران کوتاهی نکرده‌اند. حال در این شرایط، ایران عملاً یک اهرم موازنه سلاز تازه را علیه طرف اماراتی رو کرده و هشدار می دهد که تداوم رویکردهای خصمانه علیه خود را به هیچ وجه نمی پذیرد و اتفاقاً آمادگی کامل دارد تا صورت حساب‌های سنگینی را روی دست ابوظبی قرار دهد. نکته دوم اینکه دولت امارات در جریان تجاوز به ایران و مخصوصاً ترور رهبر شهید، همکاری نزدیکی با آمریکا و اسرائیل داشته و این مسأله تاکنون از سوی منابع آگاه در کشورمان نیز مورد تاکید قرار گرفته است.

از این رو، ایران این ادراک را دارد که امارات تا تقاص سیاست‌های مخرب خود علیه کشورمان را نندهد نباید راه شود. به هر حال نباید اینطور داشت که طرف اماراتی تصور کند می تواند بشدت به هر حرکتی علیه ایران بزند و از تبعات آن فرار کند. اتفاقاً ایران اثبات می کند که در صحنه حضور فعال دارد و متجاوزان به خاک خود را خوب می تواند مجازات کند. و در نهایت نکته سوم اینکه اقتصاد امارات یک اقتصاد کاملاً شیشه‌ای و گلخانه‌ای است.

وقتی ایران از حیث امنیتی و اقتصادی طرف اماراتی را تحت فشار قرار می دهد، هم این پالس را می فرستد که امنیت در منطقه یا برای همه یا برای هیچکس است و هم بسترهای مساعدی را برای اعمال فشار به آمریکا چیست نیز که منطقه و کاهش خصومت ورزی علیه ایران فراهم می کند.

ورای همه این ها، خط انسداد جدید تنگه هرمز که از سوی ایران تعیین شده، بار دیگر نشان می دهد که نظمی جدید در غرب آسیا شکل گرفته که ایران در قالب آن بازیگری محوری است و البته که معادلات اقتصادی منطقه هم دیر با زود خود را باید با این شرایط وفق دهند. موضوعی که آن نیز یک دست‌انورد بزرگ برای ایران به ویژه در حوزه اقتصادی است. دیگر عصر خصومت ورزی علیه ایران به ویژه در حوزه اقتصادی از سوی بازیگرانی نظیر امارات به سر آمده و اگر آن‌ها چنین کنند، باید انتظار تبعات سنگین تحرکات منفی خود را داشته باشند و البته که تهران اهرم‌های متنوعی را برای مجازات آن‌ها در اختیار دارد. درست به همین دلیل است که بسیاری از تحلیل گران بین المللی نظیر رابرت پیپ استاد علوم سیاسی دانشگاه شیکاگو اقرار می کنند که براستی ایران را باید قطب جدید قدرت در جهان دانست.

دشمن علیه ملت ایران، اظهار کرد: ما در شرایط فعلی با یک سلسله مسائلی در اقتصاد و معیشت مردم مواجه‌ایم؛ در این عرصه تمامی تمرکز مسئولان امر باید معطوف بر تسهیل امورات و زیست مردم باشد.

ضروری است تدابیر و تمهیداتی اتخاذ شود تا فشار معیشت و گرانی بر گرده مردم سنگینی نکند. رئیس قوه قضاییه با اشاره به موضوع بسیار مهم حمایت از تولید، بیان داشت: مسئولان قضایی، چه از حیث تکالیف مستقیم‌شان و چه از حیث کمک به دولت، مقوله‌ی حمایت از تولید را جدی بگیرند.

NasleFarda.net

naslefardaonline

naslefardaonline

اقتصاد

Economy

این شبکه طی سالیان متمادی در سکوت، از حقوق نیروی کار بهره‌برداری کرده و با پنهان شدن در پس واژگانی همچون «برون‌سپاری»، «لزامات قانونی»، «محدودیت‌های بودجه‌ای» و «مصلحت اداری»، عملاً به یک سامانه تولید نقدینگی رانتی تبدیل شده است.

عصر ایران: دستور پزشکیان درست است؛ اما آیا امپراتوری و مافیای پیمانکاران اجزاء اجرای آن را خواهد داد؟

در سایه سال‌ها وعده‌های بی‌سرانجام درباره رفع فیلتر، اصلاح ساختارها و بهبود معیشت نیروی کار، دستور اخیر رئیس‌جمهور برای تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی به قرارداد مستقیم می‌تواند آزمون‌ی مهم برای اراده مدیریتی کشور باشد.

پرسش اصلی این است که آیا این تصمیم سرنوشتی متفاوت از وعده‌های پیشین خواهد داشت یا همچون بسیاری از مصوبات، در پیچیدگی بوروکراسی و منافع تثبیت‌شده پیمانکاران بی‌اثر می‌شود؟ اکنون باید دید دستگاه اجرایی تا چه حد آمادگی مقابله با سازوکارهای رانتی را دارد.

صدور دستور اخیر رئیس‌جمهور برای تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی، در ذات خود اقدامی صحیح، ضروری و مبتنی بر عدالت سازمانی است.

با این حال، تجربه تاریخی نشان می‌دهد که هر گاه سخن از «نیروهای شرکتی» به میان آمده، همواره ساختاری قدرتمند و کمتر مرئی بنام «امپراتوری پیمانکاران» در پشت صحنه نقش آفرینی کرده است. این شبکه طی سالیان متمادی در سکوت، از حقوق نیروی کار بهره‌برداری کرده و با پنهان شدن در پس واژگانی همچون «برون‌سپاری»، «لزامات قانونی»، «محدودیت‌های بودجه‌ای» و «مصلحت اداری»، عملاً به یک سامانه تولید نقدینگی رانتی تبدیل شده است.

این وعده طی سال‌های گذشته بارها مطرح شده، میان دولت‌ها جابه‌جا گردیده، کمیته‌های متعدد برای آن تشکیل شده، صورت‌جلسه‌ها و بخشنامه‌ها صادر شده

فعال سیاسی اصلاح طلب و روزنامه نگار مطرح کرد :

مبارزه در «میدان فت» با مردم ممنوع

به گزارش اقتصادنیوز، عباس عبدی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب و روزنامه‌نگار، در روزنامه‌ی بیشتری است. برخی افراد مسئولیت آن را متوجه دولت و آقای پزشک‌های می‌دانند، زیرا در زمان انتخابات ۱۴۰۳ صریحا مکرر وعده آزاد کردن اینترنت را داده بود. این وعده‌ها دایمی در آن قرار داشت و با اطمینان می‌توان گفت که بیشترین خسارت به رابطه حکومت و مردم و حتی در اقتصاد در این میدان زده شده، زیرا پیش از دو دهه است که با شدت هر چه تمام‌تر ادامه داشته و به جنگ بی‌پایان بین طرف تبدیل شده است.

ترددی نیست که تلفات سیاسی، عاطفی، اقتصادی آن از هر میدان دیگری بیشتر بوده و بدتر از همه

با تولیدکنندگان به ویژه آن دسته از تولیدگرانی که مایحتاج مردم را تأمین می‌کنند، جلسه بگذارد و موانع را از مقابل آنها بردارد.

در حوزه توزیع کالا و خصوصاً ارزاق ضروری مردم نیز با همراهی بخش‌های مربوطه، نظارت‌های مستمری را اعمال کنید. در این زمینه، هماهنگی‌ها را با صنوف و اتحادیه‌ها افزایش دهید.

رئیس دستگاه قضا تصریح کرد: مسئولان ذی‌صلاح قضایی در حوزه واردات کالاهای اساسی نیز در هماهنگی با استانداران استان‌های مرزی و مسئولان بنادر، تسهیلاتی را لحاظ کنند.

چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۵
سال سی و پنجم | شماره ۷۸۶۵
۶م ۲۰۶ | ۱۸ از القعه ۱۴۴۷

تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی به قرارداد مستقیم آزمون تازه دولت؛

پزشکیان وامپراتوری پیمانکاران

است. در ادبیات مدیریت استراتژیک، این وضعیت یعنی سیاست‌گذاری در سطح کلان به‌درستی تدوین می‌شود، اما در سطوح میانی و عملیاتی توسط منافع تثبیت‌شده جذب، خنثی و مستهلک می‌گردد. در این زیست‌بوم انگلی هنگامی که یک شرکت پیمانکاری بیش از سی درصد حقوق نیروی کار را پیش از پرداخت به وی کسر می‌کند، زمانی که کارگری با سابقه ۲۵ ساله همچنان با عنوان «شرکتی» تلقی می‌شود و هنگامی که در یافتی او از مسیر واسطه‌ای عبور می‌کند که حتی دفتر واقعی و پاسخگویی روشن ندارد، چنین سازوکاری دیگر «مدل تأمین نیروی انسانی» تلقی نمی‌شود؛ بلکه

مصادق بارز یک اکوسیستم اقتصادی انگلی است. پرسشی بنیادین همواره مطرح بوده است: اگر دستگاه دولتی توانایی به‌کارگیری مستقیم همان نیرو را دارد، ضرورت تداوم رابطه با پیمانکار چیست؟ پاسخ این پرسش در اسناد رسمی منعکس نشده؛ بلکه در حوزه منافع اقتصادی نهفته است.

اما پرسش اصلی نه درباره اراده رئیس‌جمهور، بلکه در خصوص ظرفیت ساختاری دولت برای اجرای این تصمیم است:

– آیا دستگاه‌ها همراهی خواهند کرد؟
– آیا پیمانکاران از میدان کنار خواهند رفت؟
– آیا شبکه منافع چندین هزار میلیاردی از این امتیاز

نقل قول روز

نشده مواجه بودند که هیچ دلیلی برای عدم انجماد وجود نداشت یا اگر هست

کسی آن را نمی‌داند. پس مسئولیت این امر متوجه آقای پزشکیان بود یا اگر هم متوجه دیگران بود، ایشان با سکوت خود و در عمل آن را به عهده گرفت.ولی این مسأله ادای ماه ۱۴۰۴ بود و سی از آن متوجه نیروهای دیگر است. به ویژه پس از جنگ که به کلی ماجرا فرق کرد. نه اینترنت که هیچ چیز دیگری در مسئولیت مستقیم دولت نیست، مسئولیت‌های دولت به‌طور متعارف در ذیل مدیریت جنگ تعریف می‌شود. به نظر می‌رسد که مردم به دلایل گوناگون و قابل انتظار در محدودیت‌های دسترسی به اینترنت در زمان جنگ نسبت به گذشته مخالفت‌های کمتری ابراز داشته‌اند، (هنوز هم اکثریت مخالف محدودیت هستند) شاید تصور می‌کنند که آزادی کامل به زیان روند جنگ است.

سوال روز

دشمن هدفش شکستن کمر اقتصادی کشور است؛ باید دشمن را در این جبهه خلع سلاح کنیم.

قاضی القضاات خاطر‌نشان کرد: قطعاً با عناصری که بخواهند از شرایط فعلی سوءاستفاده کنند و به‌احتکار و گران‌فروشی مبادرت ورزند و با کالاهای تقلبی و تاریخ مصرف گذشته را وارد بازار کنند، وفق قانون با قاطعیت برخورد خواهد شد.

ماز حقوق عامه مردم در همه حوزه‌ها و در همه شرایط، با جدیت محافظت و پاسداری می‌کنیم و همچنین تسهیلگر امورات تولید کنندگان خواهیم بود.

چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۵
سال سی و پنجم | شماره ۷۸۶۵
۶م ۲۰۶ | ۱۸ از القعه ۱۴۴۷

چشم‌پوشی خواهد کرد؟
واقعیت آن است که اجرای این تصمیم، اقدامی ساده و صرفاً اداری نیست.

اگر این دستور به سطح «بالا» محدود شود، احتمال تکرار تجربه سال‌های گذشته بسیار زیاد است: اجرای تدریجی، توقف ناگهانی و سپس رهاشدگی کامل.

برای آنکه دولت بتواند این بار نتیجه‌ای متفاوت رقم بزند، لازم است موضوع از سطح دستور اداری به سطح بازطراحی ساختار قدرت اجرایی بدین شکل انتقال یابد:

فهرست پیمانکاران، شمار نیروهای هر یک، مبلغ قراردادها و درصد برداشت آنان باید به‌صورت شفاف و عمومی منتشر شود. واگذاری اجرای طرح به دستگاه‌ها، طبق تجربه‌های پیشین، باعث ایجاد تأخیرهای روزبرگراتیک و مقاومت‌های پنهان خواهد شد. این طرح نیازمند اختیار یک نهاد متمرکز و فراستگاهی است.

تا زمانی که در پشتی باز است، جلوی درب اصلی هر چقدر نگهبان بگذارد، فایده‌ای ندارد، پس توقف ثبت هرگونه قرارداد جدید تا پایان تبدیل وضعیت، سیاستی اولین دستور اجرایی باشد چون تا زمانی که «مسیر جاگزین» باز باشد، اجرای اصلاح واقعی قطعاً محقق نخواهد شد.

جناب رئیس‌جمهور، بی‌تردید حضرت عالی واقفاید که هیچ طبقه‌ای به اندازه نیروهای شرکتی، تاوان ناسامان‌های ساختاری را متحمل نشده و هم‌زمان، هیچ گروهی همچون پیمانکاران از استمرار این وضع، عایدی رانتی نبرده است. دولت شما، شاید بیش از هر دولت دیگری، فرصتی طلایی در اختیار دارد تا به این چرخه معیوب، نقطه پایان بگذارد و میراثی ماندگار در مسیر اصلاح ساختاری بر جای گذارد و این اصلاح زمانی ارزش واقعی پیدا می‌کند که نقطه پایان آن با یک زمان‌بندی و اعلام یک تاریخ روشن مشخص شود تا رسانه‌ها و افکار عمومی بتوانند پیشرفت را پیگیری کنند.

شویه هیچ‌گاه قادر به مقابله موثر با هک نخواهد شد و کم کردن پهنای باند نیز چاره درش نیست. ولی سیاستی که ضربه نهایی را به انگیزه و منطق مخالفت با اینترنت زد، طبقاتی کردن آن بود. گذشته به طبقاتی بود، ولی بسیاری از کسانی که از آن بهره‌مند می‌شدند فعالانه علیه این سیاست و در ضرورت آزادی اینترنت می‌نوشتند و مهم‌تر اینکه انگیزه مادی در آن نبود، در حالی که دغدغه این‌ها شن کثونی صرفاً انگیزه مادی دارد و کل وجیهات امنیتی ماجرا را نقش بر آب کرده و آثار سوء آن چند برابر شده است.

روشن است که این سیاست ربطی به ابرتورهای در بسیاری از صنایع، از جمله پتروشیمی و کشاورزی، نقش حیاتی دارد و افزایش قیمت آن می‌تواند زنجیره‌ای از افزایش قیمت‌ها را در پی داشته باشد.

دولت‌ها برای جبران شوک وارده به اقتصاد، می‌توانند به ابزار پارانه روی آورند. پرداخت پارانه به مردم و بنگاه‌های می‌تواند به کاهش هزینه‌های آن دو گروه کمک کند، اما واضحاً بار هزینه‌ی مالی را

برابر بستر منافع ملی متفاوت و تقاضای سرسختانه برای اهرم استراتژیک مطلق، متوقف می‌شود. قابل مشاهده‌ترین جلوه این پارادوکس حاکمیت، پیگیری فعال چترهای امنیتی متضاد است. کشورهایی عضو به جای ایجاد یک دکترین منطقه‌ای واحد، به شدت بر استراتژی‌های حفاظتی متفاوت برای تأمین امنیت مرزهای خود و پیشبرد چشم‌اندازهای ملی خود تکیه می‌کنند. این رویکرد غیرمتمرکز، ناسازگارای ساختاری عمیقی را در درون شورا ایجاد می‌کند، به طوری که هر کشور با فشارت‌های خارجی

خود به عنوان یک قمار امنیتی تمایز رفتار می‌کند. اعلام اخیر خروج امارات متحده عربی از اوپک و اتحاد گسترده‌تر اوپک پلاس که از اول ماه مه لازم‌الاجرا شد، به وضوح این جدایی مسیرهای انرژی و امنیت را در شورای همکاری خلیج فارس نشان می‌دهد. ابوظبی، با انگیزه اولویت‌های اقتصادی ملی بلندمدت و تمایل به تطبیق ظرفیت تولید خود بدون محدودیت‌های سهمیه‌بندی، عملاً انعطاف‌پذیری حاکمیتی را به جای انسجام اقتصادی جمعی که از دیرباز مورد حمایت عربستان سعودی بوده است، ترجیح داده است. این خروج صرفاً یک تغییر سیاست انرژی نیست؛ بلکه عمیقاً در هماهنگی امنیتی منطقه‌ای طنین‌انداز است. امارات متحده عربی با اولویت دادن به پاسخگویی مستقل به بازار، نشان می‌دهد که در معماری معاصر خلیج فارس، اتحاد جمعی ناگزیر تابع منافع ملی مستقل خواهد بود.

با توجه به محدودیت‌های ساختاری که مانع از ادغام عمیق داخلی می‌شود، کشورهای شورای همکاری خلیج فارس به طور فزاینده‌ای برای تأمین منافع استراتژیک خود به بیرون نگاه می‌کنند. با تکامل معماری منطقه‌ای، اتحادهای خارجی باید برای پر کردن خلاء امنیتی سازگار شوند. در این زمینه، نقش پاکستان در حال تغییر اساسی است.

از نظر تاریخی، با نگاه از دریچه مشارکت اقتصادی و قربان مذهبی، سودمندی استراتژیک اسلام آباد در حال تغییر است و نقش پاکستان اکنون بسیار فراتر از ایفای نقش میانجی دیپلماتیک بین ایالات متحده

رافلج می‌کند.

خبر

کدام کشورهای آسیایی بیشتر آسیب

می‌بینند؟

بازندگان بحران انرژی

با اوج‌گیری تنش‌های ژئوپلیتیکی در خاورمیانه، شوک عرضه انرژی به یکی از مهم‌ترین ریسک‌های کوتاه‌مدت برای اقتصادهای آسیایی تبدیل شده است؛ شوکی که از یک‌سو هزینه واردات نفت و گاز را افزایش داده و از سوی دیگر با ایجاد فشارهای تورمی و محدود کردن فضای سیاست‌گذاری، چشم‌انداز رشد اقتصادی این منطقه را در سال‌های

پیش‌رو با چالش‌های جدی مواجه کرده است. اقتصادات لاین در شرایطی که اقتصادهای آسیایی در سال ۲۰۲۵ عملکردی نسبتاً پایدار را تجربه کردند و تجارت خارجی همچنان در سطح مطلوبی باقی ماند، تحولات جدید ژئوپلیتیکی در خاورمیانه، مسیر آینده را با عدم قطعیت‌های جدی مواجه کرده است.

بر اساس ارزیابی‌های جدید صندوق بین‌المللی پول، جنگ در خاورمیانه و شوک ناشی از عرضه انرژی، به‌عنوان مهم‌ترین ریسک کوتاه‌مدت، فشارهای تورمی را در بسیاری از کشورهای آسیایی افزایش داده است. این شوک نه‌تنها هزینه واردات انرژی را بالا برده، بلکه به واسطه محدودیت عبور در تنگه هرمز، ترازهای خارجی را تضعیف و فضای سیاست‌گذاری را محدودتر کرده است. در این بین آن دسته از کشورهایی که به واردات نفت و گاز متکی تر بوده و بخش بزرگی از تولید ناخالص داخلی‌شان را این کلاس دارایی‌ها تشکیل می‌دهند، آسیب‌پذیرترین کشورهای قاره لقب خواهند گرفت.

شوک جدید ناشی از جنگ در خاورمیانه، به‌عنوان یک عامل بازدارنده تازه، چشم‌انداز کوتاه‌مدت منطقه را تیره‌تر کرده است. اهمیت این موضوع زمانی روشن‌تر می‌شود که بدانیم واردات خالص نفت و گاز در آسیا معادل حدود ۲۵ درصد از تولید اقتصادی این منطقه است.

همان‌طور که مشخص است، بیشترین کشورهای آسیب‌پذیر دقیقاً همان کشورهایی هستند که در اقتصاد جهانی نیز نقش پر رنگی را ایفا می‌کنند. واضحا اختلال تولید در کشورهای پیشرفته آسیایی نظیر کره و سنگاپور، سبب می‌شود که حجم تجارت جهانی کاهش یابد.

همچنین آسیا سهم قابل توجهی از مصرف جهانی انرژی را به خود اختصاص داده و در عین حال یکی از قطب‌های اصلی پالایش نفت در جهان محسوب می‌شود.

مصرف انرژی در این منطقه، به‌ویژه در بخش‌های حمل‌ونقل، صنعت و تولید، نقش کلیدی دارد و در برخی کشورها حتی به بیش از ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی می‌رسد. این وابستگی بالا، در کنار اتکای گسترده به واردات، باعث شده شوک‌های قیمتی و اختلالات عرضه، تأثیر مستقیمی بر فعالیت‌های اقتصادی داشته باشد.

در چنین شرایطی، تاب‌آوری اقتصادهای آسیایی بیش از هر زمان دیگری مورد آزمون قرار خواهد گرفت.

یکی از مهم‌ترین مسیرهای انتقال این شوک، افزایش هزینه‌های انرژی است که به‌طور مستقیم به درآمد واقعی خانوارها اثر می‌گذارد. افزایش قیمت سوخت و برق، قدرت خرید مردم را کاهش داده و به‌طور غیرمستقیم تقاضای کل اقتصاد را تحت فشار قرار می‌دهد. در سطح بنگاه‌ها نیز، افزایش هزینه‌های تولید به کاهش سودآوری و در نهایت کاهش سرمایه‌گذاری منجر می‌شود. از سوی دیگر، این شوک می‌تواند به ایجاد فشارهای تورمی ثانویه در بخش‌های مختلف اقتصاد منجر نشود. انرژی به‌عنوان یک نهاده کلیدی در بسیاری از صنایع، از جمله پتروشیمی و کشاورزی، نقش حیاتی دارد و افزایش قیمت آن می‌تواند زنجیره‌ای از افزایش قیمت‌ها را در پی داشته باشد.

دولت‌ها برای جبران شوک وارده به اقتصاد، می‌توانند به ابزار پارانه روی آورند. پرداخت پارانه به مردم و بنگاه‌های می‌تواند به کاهش هزینه‌های آن دو گروه کمک کند، اما واضحاً بار هزینه‌ی مالی را

بر دوش دولت‌ها افزایش خواهد داد.

چرا که تجربه نیمه دوم سال گذشته ثابت کرد، دولت‌ها، در خلاف مردم و بنگاه‌ها، می‌توانند افزایش هزینه‌ها را مدیریت کنند. رشد فراتر از انتظار در بسیاری از کشورها، تا حد زیادی ناشی از رونق چرخه فناوری، حمایت‌های سیاسی داخلی و شرایط مالی نسبتاً مناسب بود.

سناریوی پایه همچنان از تداوم رشد در آسیا حکایت دارد، اما این رشد با چالش‌های جدی‌تری همراه خواهد بود. پیش‌بینی‌ها همچنان نشان می‌دهد که آسیا نقش کلیدی خود را به‌عنوان موتور رشد اقتصاد جهانی حفظ خواهد کرد.

با این حال، رشد اقتصادی این منطقه که در سال گذشته حدود ۵ درصد برآورده بود، در سال جاری به ۴.۴ درصد در سال آینده به ۴.۲ درصد کاهش خواهد یافت. اگرچه این کاهش نشان‌دهنده تعدیل سرعت رشد است، اما همچنان جایگاه برسته آسیا در اقتصاد جهانی را حفظ می‌کند. در این میان، انتظار می‌رود چین و هند سهمی در حدود ۷۰ درصد از رشد کل منطقه را به خود اختصاص دهند.

در سناریوی نامطلوب، که فرض بر تداوم اختلال در عرضه انرژی و کندتر بسودن روند تعدیل بازار است، رشد اقتصادی در بسیاری از اقتصادهای بزرگ منطقه می‌تواند در سال ۲۰۲۶ حدود یک واحد درصد کمتر از پیش‌بینی‌های فعلی باشد. این کاهش در کشورهایی که وابستگی بیشتری به واردات انرژی دارد، شدیدتر خواهد بود.